

RUSKI I N W A L I D

N^o

137.

SOBOTA.

14 Czerwca. 1819 r.

CZYLI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Treść. Wiadomości Kraiowe: z Petersburga. Królestwo Polskie. Wiadomości Zagraniczne: Niemcy. Angliia. Rozmaitości.

WIADOMOŚCI KRAIOWE.

z Petersburga, 10 Czerwca.

Opisanie znaków zownętrznych i Kształtu assygnat nowych.

Assygnata dwóchset rublowa: Czworoboczna podługowata na papierze białym, mająca wewnątrz na około napisy w gorze: *Hosudarstwennaja*, z strony prawey: *Bankowaia*, u spodu *Dwiesti-rublewaia*, z lewey strony *Assygnaczia*. W srodku tey z lewey strony oznaczy się rok, a z prawey wyraz: *hoda* u spodu zaś w owale liczbami 200. Nawierzchu czyli zewnątrz Assygnaty w gorze Orzeł dwógłowny z koroną Cesarską i herbem Moskiewskim w tarczy spiczastej, trzymający w szponach wieniec laurowy, błyskawicę i pochodnię; wszystko w tarczy promienistej zawierającej liczbę 200. Tarcza ta oparta bokiem o berło obwite gałęzią laurową. Koło orła z lewey strony rok liczbami, a z prawey wyraz: *hoda* literami białemi w owalach promienistych obwitych gałęziami laurowemi związanemi wstę-

gą. W srodku nadpis assygnaty charakterami krzywemi (*cursive*) a wartość assygnaty oznaczy się w polu kratkowym białemi głoskami.—Z obu stron Assygnaty u spodu numer wielkimi liczbami, między którymi podpis zarządzającego i słowo *Kassyiera* sztychowane, nazwisko zaś Kassjera podpisze się piórem. Podpisy Kassjera i zarządzającego pokryją się siatką szarą w podługowatym osmiokącie. Wszystkie ozdoby na assygnacie, nadpis, podpis zarządzającego, słowo *Kassyier* i liczby numeru wycisną się farbą mocno czarną; strona zaś zewnątrzna assygnaty dwóch set rublowey pokrytą będzie siatką szarą, w srodku której wielkimi liczbami w paski wyrażono będzie 200.

Assygnata sturublowa: czworoboczna na papierze białym, w srodku ze wszystkich czterech stron oznaczają się podobnie nadpisy iak i na Assygnatach dwóchset rublowych. W srodku u góry w owale podługowatym oznaczy się rok w którym assygnata wydana została, a u dołu także w owale liczbami 100. Z wierzchu zaś Assygnaty u góry w srodku owal w paski, w którym liczbami białemi wyrazi się liczba 100.

Ował ten otoczony jest dwoma gałęziami laurowymi związanymi wstęgą i opierającą się na berle leżącym. Na każdym z czterech kątów będzie orzeł dwógłówny z koroną, trzymający w sponach wieniec laurowy, błyskawicę i pochodnię. W środku orłów herb Moskiewski w tarczy spiczastej. U dołu naprzeciwko owalu górnego zawierającego liczbę 100, ozdoby. Z prawej i lewej strony koło brzegów po jednym owale w których wyraża się rok wybicia assygnaty. Z prawej i lewej strony girlanda w kształcie pół Xiężyca z lauru i lisci dębowych. Między tymi nadpis Assygnaty z ozdobami; wartość zaś assygnaty wyciśnie się w polu czarnem. Pod nadpisem Assygnaty, podpisy zarządzającego i Kassjera banku sztychowane. W tej assygnacie słowo Kassjera będzie sztychowane, a nazwisko własną jego ręką podpisanie, Podpisy zarządzającego i Kassjera pokryją się siatką szarą w owale podługowatym. Pod podpisami dwa numery wielkimi liczbami.

Wszystkie ozdoby na tej Assygnacie, podpisy z ozdobami, podpis zarządzającego i słowo Kassjer, oraz liczby numerów wyciśnie się farbą mocno czarną. Strona zewnętrzna Assygnaty sturublowej pokryje się siatką szarą; lecz ta będzie się różnić w kształcie od siatki pokrywającej assygnatę dwóchset rublową; Białe szlaczek na około będzie miał kształt ramek. W środku zaś siatki będzie owal z siatki koloru ciemnoszarego różniący się od pierwszego, a w tym wyrazi się liczbami 100.

Pięćdziesiąt rublowa. Czworoboczna na papierze białym; lecz moiej podługowata, szerokości zaś jak dwóch set rublowa.

W górze pośrodku Orzeł dwógłówny z koroną, trzymający w sponach tarczę promienistą mającą w środku liczbami 50. Na około tej tarczy będą ozdoby w rozetach równo odległe do skrzydeł Orła. Z prawej i lewej strony Assygnaty po jednym berle ozdobionem trzema wiencami laurowymi, a nad berkami korona Cesarska. U spodu Assygnaty jeszcze jedna ozdoba z lisci i rozety, a z każdej strony tej ozdoby po jednym owale, w których wyrazi się rok wydania assygnaty. Wszystkie te ozdoby zawierające nadpis Assygnaty w kształcie czworoboku podługowatego, będą się wybić, równie jak litery, numera i podpisy podobną farbą jak Assygnaty stu rublowe. Siatka koloru szare-

go pokryje te ozdoby na około tak, że średni czworobok gdzie będzie podpis i dwa podługowate czworoboki, w których się wyraża numera, zostaną białe, same tylko podpisy zarządzającego i Kassjera pokryją się tą siatką; litery zaś w podpisie i liczby w numerach będą miały w sobie linie krzywe białe; wartość wyrazi się w polu kratkowem, a wązki biały brzeżek opasze całą Assygnatę.—We wnętrzu papieru ze wszystkich czterech stron oznaczy się tenże sam nadpis jaki w Dwóchset i stu rublowych assygnatach, z tą tylko różnicą, że rok w którym papier był robiony, oznaczy się nie w jednym tylko owale podługowatym, lecz w dwóch przeciw siebie leżących sześciokątach, a liczba 50 u spodu Assygnaty pięćdziesiąt rublowej w czworoboku podługowatym. Na siatce pokrywającej Assygnatę oznaczy się rok, w którym Assygnata zrobiona została.

Dwudziestu pięciu rublowa na papierze białym podługowatym z kątami uciętymi. We wnętrzu papieru po czterech bokach napis podobny jak i w Assygnatach trzech pierwszych wartości; lecz liczby i rok robienia papieru oznaczają się w czworoboku podługowatym, słowo *hoda* pod tym czworobokiem w osmiokącie, a u spodu w kole liczbami 25. Na wierzchu zaś Assygnaty w gorze we środku Orzeł dwógłówny z koroną i herbem Moskiewskim, trzymający w sponach wianek laurowy, błyskawicę i pochodnię, umieszczony w tarczy promienistej mieszczącej w sobie liczbami 25. Tarcza ta opiera się o berło leżące obwinęte wstęgą. Prawa i lewa strona Assygnaty mają ozdoby, w środku których jest korona Cesarska. U spodu Assygnat także ozdoba, koło której znajdują się owale w paski ozdobione wiankiem laurowym i zawierające rok wybicia Assygnaty. Wszystkie ozdoby i rok będą się wyciskać farbą czarną, litery zaś w nadpisach i podpisy farbą koloru Cynamonowego—Siatka czarna pokryje nadpisy Assygnaty, podpisy zarządzającego, Kassjera, oraz numera w kształcie czworoboku; inne zaś części Assygnaty zostaną białe. Na stronie odwrotnej czyli zewnętrznej w tarczy podługowatej osmiokątowej na siatce wyrazi się liczbami 25.

Oświadczenie wdzięczności.

Mieszkając na wsi o 25 wiorst od Białej

cerkwi: Rodzice liczney familii za straszni byliśmy. w terazniejszym roku od dnia 15 Marca ciągłą słabością dzieci naszych różnego wieku. Z pomiędzy siedmiu osób chorujących na zgniałą gorączkę z petocyami, w stopniu iak można naywyższym było trzy, o których aby żyli mogły zupełnie straciliśmy nadzieję. Nauka i doświadczenie W. Jana de Cot. Doktora bawiącego w domu JW. Graffowej Branickiey wróciły im życie, a nam spokojność. Nieznał ten szanowny mąż, ani zley pory czasu, ani niewygodney drogi, słowem żadney przeszkody aby nie biegł na ratunek tych słabych, iak tylko uważał obecności swey potrzebę. Starania iego więcey oycowskie i przyjacielskie niżeli powodowane obowiązkaniami, przepisanimi dla lekarzy niemogąc bydź przez wdzięcznych mu rodziców w miarę nadgrodzonemi: wkładają na nich obowiązek, wywiązania się w części przynajmniej wdzięcznością, przez umieszczenie w publicznem piśmie temu prawdziwemu przyjacielowi ludzkości dzięków za troskliwą i skuteczną pomoc w tem nieszechliwym dla nich wypadku, z zapewnieniem że mu wraz z uzdrowionemi dziećmi wdzięczność do grobu zaniosą. Dnia 28 Maia 1819 r. z Tadeiuwki.

Obywatel Gubernii Kiiowskiej Powiatu Skwyrskiego.

Wincenty Krzyżanowski.

KRÓLESTWO POLSKIE.

z Warszawy, 10 Czerwca.

Oddawna trwający zwyczaj coroczney przejażdżki mieszkańców tutejszey stolicy w Poniedziałek Zielonych Świątek do *Bielan*, mieysca pięknego z położenia swego, a temi czasy nader porządnie i wygodnie do przechadzki i rozrywki usposobionego, nie miał tą razą skutku z przyczyny padającego przez cały ten dzień deszczu. Nagradzając sobie Publiczność tak nieprzyjemny zawód, wybrała się tam następney Niedzieli po południu, to jest onegdaj, mając ku temu nader śliczną pogodę. Od dawnych lat nie było na *Bielanach* tak licznygo zgromadzenia oboiey płci osób, pojazdami i konno iadących. Miało tam bydź przeszło 1,000 w znaczney części pięknych i z pieknemi zaprzęgami, pojazdów, tudzież dorożek i bryczek. Bawiono się długo, bo wiele osób dopiero około itey przy iasnym swie-

tle *Xiężyca* powracało. — Przejażdżka ta tem przyjemniejszą, bo bezpieczniejszą była tego roku, że iuż nie tąż samą iak dawniey drogą od rogatek *Marymontskich* po lewey *Marymontu* iechano do *Bielan* i powracano, lecz wszyscy iechali z lewey a powracali po prawey, *Marymontu* nową, tego roku ukończoną piękną drogą ponad *Wistą*.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

z Pragi, 1 Czerwca.

Rząd Austriacki naywiększą zachowiebaczność na postępkę uczniów cudzoziemskich biorących kąpiele w wodach Mineralnych Czeskich. Każdy z nich powinien nayprzód pokazać świadectwo doktora znanego, w tem, że rzeczywiście ma potrzebę kuracyi. — Dawny strój niemiecki jest zabroniony.

z Posiadłości Brandeburgskich, 5 Czerwca.

Oswiecenie ulic za pomocą gazu wprowadzonym zostało w Gdańsku na obu kagańcach dla podania światła okrętom w ciemną noc zawiatającym do portu. Ten sposób oprócz iasności światła przynosi ieszcze i tę korzyść, że połową mniej kosztuje. Powiadają nawet że i wszystkie ulice w Gdańsku będą się także podobnym sposobem oswiecać.

ANGLIA.

z Londynu, 1 Czerwca.

W przeszłą Sobotę powrócił Xiążę *Leopold Saxen Koburgski* i natychmiast udał się do swego mieszkania wieyskiego znajdujacego się w *Claremont*.

W czasie iego nieobecności dokonano wszelkich przemian i reparacyi w zamku. Nadto naymnieysze życzenia Xiążęcia oświadczone czasem przypadkiem, doprowadzono także do skutku. Xiążę na widok tych przemian przyiemnie był zadziwiony; a szczególnie gdy wszedł do upodobanych swoich pokoi, poświęconych pamięci nieodżałowanej małżonki iego.

Na ostatniem posiedzeniu rady Państwa odbytem w *Charltonhouse* w dniu 28. p. m. Xiążę *Reient* zgodził się na pozwolenie handlu wolnego na wyspie Świętego *Maurycego*, czyli *Isle de France*, a to nietylko okrętom Angielskim; lecz i wszystkim Państw należących do związku i będących w zgo-

dzie z rządem naszym. Do liczby towarów, których na wyspę pomienioną niewolno przywozić należą wszystkie rękoździeła wełniane, żelazo i stal.

ROZMAITOŚCI.

Zycie i śmierć młodego Ludwika XVII.

(Dalszy ciąg.)

Niedługo później postanowiono ażeby syn Ludwika XVI, od swej rodziny odłączony a wybranemu przez Zgromadzenie któremu z obywateli na wychowanie oddanym został, w skutek czego w krótko do innej części pałacu przeniesionym był. Któż opisać zdoła chwilę rozdzielenia! W posrod łez bezustannych ięczało nieszczęśliwe dziecko oderwane od swej matki, siostry i Xiążniczki *Elżbiety*. Dwa albo trzy razy dozwolono mu tylko wejść na wieżę, dla odetchnięcia świeżem powietrzem, — a jedyną pociechą ięgo matki, było poglądać na niego w tym czasie przez małe okienko od iey pokoju.

Szukano osoby któraby się wychowaniem Królewskiego syna zaiąć mogła. Nieiaki *Simon*, Oficjalista municypalny, a z professyi partacz (*Savetier*) na ten cel wybrany został. Człowiek ten wuzuty z wszelkiego uczucia ludzkości, z godną siebie małżonką codziennie tylko przemyśliali nad sposobami dręczenia tego nieszczęśliwego dziecica. Używali tego wszystkiego na coby się tylko nayokrutniejszy mógł zdobyć barbarzyniec, — zamiarem ich bowiem widocznym nietylko było stłumić wszelkie uczucia szlachetne duszy ięgo, ale przez naysroźsze obchodzenie się, na którego wspomnienie sama natura się wzdryga, wyniszczyć ięgo fizyczne siły. Nie obiało się o uszy ięgo nic innego iak tylko naysprośniejsze mowy, i nayokropiejsze przeklęstwa. Nieszczęśliwy ten przygnębiony podobnym obchodzeniem się, drżał sam na widok swego mordercy. Jednego dnia odebrano mu dawne choć iuż wytarte suknie, a natomiast naylichszemi pokryto go łachmanami. Ucięto mu długie piękne włosy i wsadzono na głowę brudną czerwoną czapkę z napisem: *No Kapecie. — nakoniec teste! Jakubinem!* *Simon* czekać na siebie kazał do obiadu, dawał mu do picia same mocne napoje, a gdy te razu pewnego

nieprzyzwyczajonemu do tego dziecku rozmarzyły w głowie, rzucił mu w twarz serwetę i zaledwie oczu nie wybił. Drugiego razu uchwycił w złości od komina żelazne wilki, i byłby go zabił, gdyby się młody Xiążę niebył uchylił. »Kapecie! za-»pytał się go dnia iednego, gdyby Roialisci »oswobodzili, cobyś ty zemną zrobił? Prze-»baczyłbym ci, odpowiedział. «Naywiększą rozkoszą ich było sen mu przerywać; — codziennie gdy tylko zasypiać począł barbarzyńca ten okropnym wołał na niego głosem po kilka razy w nocy: »*Kapet! Ka-*»*pet!* — Tutaj iestem, drżące odpowiedziało »dziecie. — Przystap bliżej bym cię zobaczył, odezwał się *Simon*, a skoro tylko Xiążę się zbliżył okrutnik ten wyłożywszy iedną nogę z łózka uderzył go nią gdzie trafił, mówiąc: »Idź do łózka, ty poczwaro!»

Pomimo tego wszystkiego nie zdołano w nim przytknąć uczucia szlachetnego serca. Następujący wypadek, iasny nam tego przedstawia dowód. *P. Naudin*, Lekarz nawiedził raz żonę *Simona* i przez ten czas był świadkiem barbarzyńskiego postępowania z Xiążęciem. *Simon* chciał go przymusić do spiewania bezbożnych i przeciw królowi ułożonych piosen. Dziecie odpowiedziało na to tylko łzami. Rozgniewany *Simon* porywa go za włosy i straszliwym do niego odzywa się głosem: »Nikczemny wyrostku, chciał-»bym ci głowę o ten mur rozbić, bo się le-»kam ażebyś do twego oycy niebył podob-»nym.« Na te słowo poskoczył *Pan Naudin* ku niemu, wydziera nieszczęśliwą Ofiarę z rąk tego okrutnika, i zaczął mu nieludzkość ięgo naganiać. Po odeysciu Lekarza, gdy dziecie sam na sam z żoną *Simona* zostało, rzekło: »Wpani lekarz iest zapewne »liczciwym człowiekiem. Jego litość mocno »mie poruszyła, zdawał się nawet boleści »moie ze mną dzielić. Zchęcią bym mu co »podarował. — Jak że, kiedy ty nic niemasz, »odpowiedziała. — Mam ieszcze brzoskwinie »któreś mi dała na podwieczorek, — zacho-»wam te dla ofiarowania mu ich iutro kiedy »to przyymie? — Ale cóż ty ięś będziesz? — »O! temu który dla mnie iest ludzki, wołał-»bym iakokolwiek wywdzięczyć się, a niż-»li ięś podwieczorek.«

(Dalszy Ciąg potem.)